

2022.10.28. Bűnbánati istentisztelet

Köszöntés: Jézus mondja: „Akit nekem ad az Atya, az mind énhozzám jön, és aki énhozzám jön, azt én nem küldöm el; mert nem azért szálltam le a mennyből, hogy a magam akaratát tegyem, hanem hogy annak az akaratát, aki elküldött engem. Annak pedig, aki elküldött engem, az az akarata, hogy abból, amit nekem adott, semmit se veszítsek el,... (Jn 6,37-39).” Ámen.

Ének: 179: „A bűnből hozzád sietek...”

714: „Tehozzád jövünk már Istenünk...”

Előfohász: „Gyűjtsd össze a népet, férfiakat, nőket és gyermekeket meg a lakóhelyeiden élő jövevényeket, hogy hallgassák és tanulják meg, és féljék Isteneteket, az Urat, megtartván és teljesítvén ennek a törvénynek valamennyi igéjét. Fiaik is, akik még nem ismerik, hallgassák és tanulják meg, hogy féljék Isteneteket, az Urat mindenkor, amíg csak éltek azon a földön, ahová most átkeltek a Jordánon, hogy azt birtokba vegyétek (VMóz 31,12-13).” Ámen.

Előima:

Csodálatos Felség az Úr Jézus Krisztus által! Megköszönjük Neked, hogy eljuttattál bennünket erre a napra is. Úgy állunk meg Előtted, mint gyermekeid, akik e mai nap csínytevései után is szükségét érzik annak, hogy elmondják az igazat egyedül Neked, Aki mindenkor Igaz vagy. Több szeretet, több hűség, több megbocsátás hiányzott ma is az életünkben, a kapcsolatainkból, a munkánk során kialakult ellentétekből és az iskolai csetepatékből. Olyanok voltunk, mint azok a gyerekek, akiknek elvették a kedvenc játékát. Toporzékoltunk, szúrós tekintettel néztünk a másokra, szabálytalanul küzdöttünk a versenypályán, reménytelenül álltunk a dolgokhoz, bátortalanul vagy épp elhamarkodottan szóltunk, osztottuk a lapot és védtük a mundérbecsületünket. Kérünk, táplálj ma is bennünket éltető igéddel, hogy bűneinket felismerjük, ösvényeink kuszaságát megvalljuk Neked, és békétlen mivoltunkat feltárjuk Előtted. Jövünk semmit nem hozva, egyedül csak Téged kérve, hogy bocsásd meg számtalan bűneinket Jézus Krisztus érdeméért. Eljöttünk, mert nem új lappal akarunk kezdeni, hanem azt akarjuk, hogy most már végérvényesen életünk lapjait Te írd. Szólíts meg, hogy meghalljuk, amit mondani akarsz nekünk. E zajos világ túlharsog mindent, nem halljuk üzeneted. Belefáradtunk és eltompultunk. Kérünk, elevenítsd fel szívünkben az első szeretet lángját, hogy ne langymelegek legyünk, hanem forrók és izzók, drága kegyelmed hordozói. Így újítsd meg velünk szövetségedet, és vasárnap állíts bennünket asztalod elé, hogy ne csak halljuk, hanem lássuk, mit jelent drága szavad énekeld imádságként: „Bízzál már, fiam, bízzál, leányom, bűneidet szemedre nem hányom.” (RÉ 438. dicséret 9. verse) Ámen.

Textus: Zsidókhöz írott levél 5. rész 11-14. versei:

„Erről nekünk sok mondanivalónk van, amit nehéz megmagyarázni, minthogy eltompult a hallásotok. Mert mostanra már tanítóknak kellene lennetek, mégis arra van ismét szükségetek, hogy Isten beszédeinek alapelemeire tanítsanak titeket, és olyanokká lettetek, mint akiknek teje van szükségük, nem kemény eledelre. Aki ugyanis tejen él, járatlan az igazság igéjében, mivel kiskorú. A nagykorúaknak pedig kemény eledel való, mint akiknek tapasztalatuk folytán gyakorlottak az érzékeik a jó és a rossz megkülönböztetésére.”

**Bűnbánatot tartó keresztyén gyülekezet,
szeretett testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!**

A nagyráskai Firesz gyermektáborok egyik kedvenc éneke a Pásztorunk a Jézus kezdetű ének volt. Abban tisztán és érthetően le van jegyezve a mai Igénk mondanivalója: „Pásztorunk a Jézus, mi ráismerünk, Hogyha tiszta hangja hívón szól nekünk. Megpirongat néha: édes a szidás. Ő vezessen minket, Ő és senki más!”

Egy feltételt olvasunk: hogyha tiszta hangja, vagyis egyenes vonalvezetés, de ha valami eltompul, a közlő és a befogadó között valamelyik hullámhossz megszakad, akkor nehéz túllátni a dolgokon. A Zsidókhöz írott levél írója sokat tud erről. Igen nehéz megmagyarázni, de van olyan az ember életében, amikor nem akar hallgatni, hanem csak hallatni szeretné szavát. A Szentíró egyenesen rákérdez a közösség életére: Mi van veletek? Hogy gondoljátok ezt? Hová fajultatok? Mi történt veletek? Vagyis mondanivalója nagyon gazdag és igényes lesz. FigyeljeteK ide! HegyezzéteK füleiteket! Itt nem lehet elhallás. Itt nincs kifogás: Rosszul hallottam? Jézusnál az egyenes beszéd félre értések nélkül közölve van. Jézus mindig a dolgok közepébe vág. In medias res. Jézus nem kertel. Jézus nem gondolkodik. Jézus mondja, mert számára az Ige tiszta volta, amely Isten szájából származik nemcsak épít és munkálkodik, hanem bizony írt, pusztít és gyomlál. Ezt nehezen tudjuk elfogadni. Sok bűnbánatunknak éppen ez kellene, hogy legyen az alapja: Írtson, gyomláljon az Úr.

Ma én is ezt hirdetem nektek, drága testvérek: „Nem vagytok képesek, meghallgatni, végig hallgatni és értelemmel felfogni, amit Jézus mond. Tompaság jellemez benneteket. Hanyagság Isten Igéjének a hallgatásában, mert az engedelmisség az a hallgatás, amire egész lényemmel igennel válaszolok az Úrnak. Többet megtudni a Messiásról, bizony hallgatás kérdése. Többet megtudni az üdvösségről, bizony hallgatás kérdése. Az élő igét a személytől függetleníteni, bizony hallgatás kérdése. A Zsidókhoz írott levél nemcsak az értelmi lustaságot ítéli el, hanem a lelki bénultságot is. Isten beszédének az ábécéje az Alfával kezdődik és az Ómegával ér véget. Vagyis minden Isten körül forog. Nem körülöttes, nem a te piciny kis életed a lényeg, hanem az, hogy az Istenről szóló beszéd hogyan gyökerezett meg a szívedben. Többet meg tudni Istenről. Hányszor nem így hallgatom az igét még én sem. Hányszor nem így hasogatom az igét még én sem. Hányszor nem erre fókuszálok még én sem. Hányszor?

Épp ezért, mint már olyan sokszor a kiskorú és nagykorú példájával a keresztyén közösség valóságáról beszél a levél írója. A kiskorú keresztyének társaságában védőnőket és óvónőket kell alkalmazni. A bölcsőde a gögicselés színtere. Az óvoda a közösségi szoktatás színtere. Emlékezzenek csak az édesanyák és az édesapák, hogy milyen fájdalmas volt otthagyni a saját gyermeküket szeptember első napjaiban az óvodában. Milyen fájdalmas volt rábízni a három évnyi anyasági szabadság után egy idegenre, hogy a nap nagy részében, ő vezesse és irányítsa. Ezzel szemben az ige nem fiatal megtértekről beszél, hanem gyakorlott keresztyénekről van szó. Ott ülnek minden vasárnap a templomban. Ott vannak minden bibliaórán. Ott vannak és mégis... Valami nincs rendben. Akiknek már nem a bölcsődében és óvodában lenne a helyük, hanem ellenkezőleg óvó- és tanítóképző végzettséggel kellene rendelkezniük, egyszerre eltompultak.

Kedves Testvérek! Bizonyos fokú érettség elvárható a keresztyénektől. Olyan érettséget vár el a személyes életüktől, mint a tanítóktól. Vagyis... Nem várja el, hogy a tanítói hivatal viselői legyenek, pedig sokszor szívesen viselnék a

kalapot, a nadrágot, de a felelősséget nem. Olyan szinten kellene lenniük, mint a tanítóknak. Annyi idő eltelt már... Annyi ideje már... Annyi éven át... És semmi. Ismerős a helyzet? Rólam szól az Ige? Rajtam és Bennem akar változtatni az Úr? A hiba a te készülékedbe van, drága testvérem. Jakab apostol azt írja: *„Szelíden fogadjátok a belétek oltott igét, amely meg tudja tartani lelketeket (Jk 1,21).”* Hiába szól az Ige? Hiába üzen az Úr? Hiába mondja és szajkózza körbe-körbe ugyanazt? Mindhiába?

Felnőni a Főhöz. Rálépni a szenvedés útjára, amire Krisztus ráállt. Nem nekik kellene segíteni ennyi idő után másoknak? A Zsidókhöz írott levél írója kimondja: Teljesen ellőről kell kezdeni mindent. Kezdők a hit dolgaiban. Az alapvető dolgokkal kell foglalkozni, mert azzal nincsenek tisztában. Lelki síkon nem tudják felismerni mi a jó és mi a rossz. Mi az, ami érték? Ki az, Aki bennünket hordoz? Mi az, ami viselhető? Ahogyan Pál apostol írja: *„A nem lelki ember pedig nem fogadja el Isten Lelkének dolgait, mert ezeket bolondságnak tekinti, sőt megismerni sem képes: mert csak lelki módon lehet azokat megítélni (IKor 2,14).”*

A nagykorú, a felnőtt keresztyén tökéletes. A tej kevés az élethez. Kemény eledelre van szükség. Több erőt, több szeretet, mélyebb tanítást igényel a Krisztushoz tartozás. Nincs helye a felszínességnek, az álarcnak és a bökdösésnek. Erőteljesebb üzenetet kell, ahogyan a próféták, majd Keresztelő János, végül Jézus is kezdte: *„Térjete meg, higgyetek az evangéliumban (Mk 1,15).”* Már nem elég a tejecske. Már nem. El kell kezdeni adagolni, lassan, de biztosan a keményebb eledelt, hogy *„többé ne legyünk kiskorúak, akik mindenféle tanítás szelében ide-oda hányódnak és sodródnak az emberek csalásától, tévútra csábító ravaszságától; hanem az igazsághoz ragaszkodva növekedjünk fel szeretetben mindenestől őhozzá, aki a fej, a Krisztus (Ef 4,14-15).”* A Krisztus-titok a nagy titok, drága testvérek, és sajnos akiknek ez a levél íródott, az a közösség Krisztussal áll hadilábon. Nekik el kell magyarázni, hogy Kicsoda Krisztus. Isten bölcsessége Krisztusban lett teljessé. Ettől az igeversektől

olyan tanítás indul Jézusról, ahol mindennek helye van, mert nekik a lázadó világban egyszerre Krisztustól kell megtanulniuk: *„mi az Isten akarata, mi az, ami jó, ami neki tetsző és tökéletes (Róm 12,2).”* Aki az engedelmességet nem Krisztustól tanulja, az öntörvényű még a keresztyéni körökben is. *„Ezért tehát attól a naptól fogva, amelyen ezt meghallottuk, szüntelenül imádkozunk és könyörgünk értetek, hogy tökéletesen megismerjétek az ő akaratát minden lelki bölcsességgel és belátással,... (Kol 1,9).”* Amikor Pál apostol egy közösséget megismert, Igével tanította, és elindult a legnagyobb harc a közösségért, az imaharc. A Krisztus nevében való teljes könyörgés, hogy a legdrágább kincs: a hit, ne legyen megcsúfolva és a disznók elé vetve.

Hol állunk és hol kellene állnunk? Mit teszünk és mit kellene tennünk? Luther Mártonnak igaza van: *„A hit egyedül Istent illetheti. Ezzel fogjuk fel Isten dolgait. Ebből születik azután a cselekedet, mellyel felebarátainknak szolgálunk. A hit befelé és felfelé Istenre néz, a cselekedet pedig kifelé és lefelé a felebarátra. A tanítványok közösségi kérése Jézus irányába ez volt: „Növeld hitünket (Lk 17,6)!”* Ezzel kifejezték gyöngeségüket. Ezzel Jézus elé tárták, hogy ami van, az csak mustármagnyi, piciny és jelentéktelen. Ezzel a kéréssel odaálltak a Mester elé és kinyilvánították: *„lennék valakié teljesen és egészen.”* Életemet kegyelmedért. Szívemet békességedért. Lelkemet az Általad munkált üdvösségért. Bensőmet a Tőled kapott csendért, amelyben tisztán és egészen megszólal a Te drága Igéd: *„Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek. Vegyétek magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy szelíd vagyok és alázatos szívű, és megnyugvást találtok lelketeknek. Mert az én igám jó, és az én terhem könnyű (Mt 11,28-30).”* Igéje hív és Igéje szól, hogy eljusson bensőnkig: *„Pásztorunk a Jézus, meghalt nyájáért, Mindenik juhára hullat drága vért. Rajta van pecsétje minden gyermekén. „Lelkem adtam néki szól és így enyém! Pásztorunk a Jézus, karja fegyverünk. Jönne bár a farkas, mit sem árt nekünk. A halál völgyében szívünk nem remeg.*

Tudjuk, a halált is Jézus győzte meg!” Kell-e ennél több? Kell-e ennél biztatóbb eltompult közösségünknek? Kell-e ennél több a kiskorú keresztyéneknek? Akarunk nagykorúvá válni? Akkor olvasd mindig a Szent Bibliát. Ámen.

Utóima:

„Én tehát, testvéreim, nem szólhattam hozzátok úgy, mint lelki emberekhez, hanem csak úgy, mint testiekhez, mint Krisztusban kiskorúakhoz. Tejjel tápláltalak titeket, nem kemény eledellel, mert még nem bírtátok volna el. Sőt még most sem bírjátok el, mert még testiek vagytok. Amikor ugyanis irigység és viszálykodás van közöttetek, nem testiek vagytok-e, és nem emberi módon viselkedtek-e (IKor 3,1-3)?”

„Gyötrelem és szorongattatás vár minden emberi lélekre, aki a rosszat cselekszi, először a zsidókra, majd pedig a görögökre; ¹⁰viszont dicsőség, tisztelet és békesség jut majd osztályrészül mindazoknak, akik jót tesznek, először a zsidóknak, majd pedig a görögöknek. Mert Isten nem személyválogató. (R 2,9-11)

„mint újszülött csecsemők a hamisítatlan lelki tejet kívánjátok, hogy azon növekedjete az üdvösségre,... (IPt 2,2).”

„Tudd meg tehát, hogy a te Istened, az Úr az Isten. Állhatatos Isten ő, aki hűségesen megtartja szövetségét ezer nemzedéken át azokkal, akik szeretik őt, és megtartják parancsolatait (VMóz 7,9).”

„Jöjj, Istenünk, légy bírāja a földnek, mert minden nép a te örökséged (Zsolt 82,8)!”

„Mert Isten nem azért küldte el a Fiút a világba, hogy elítélje a világot, hanem hogy üdvözüljön a világ általa (Jn 3,17).”

Úri ima: Jézus mondja: Ti azért így imádkoztatok...

Adakozás: Felhívom a testvérek figyelmét az adakozás szolgálatára, ha adakozunk adjunk tiszta szívvel.

Áldás: „Légy hű mindhalálig, és neked adom az élet koronáját (Jel 2,10c).”

Záró ének: 466:1-4: „Rád tekint már hitem...”